

Protokoll fört vid enskild föredragning

Näringsavdelningen

Skogsbruksbyrån II, N4a

Beslutande

Vicelanråd

Camilla Gunell

Föredragande

Jaktförvaltare

Robin Juslin

Justerat

Omedelbart

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 27

Riktlinjer för skydds jakt på storskarv år 2017.

ÅLR 2017/4841

Beslöts fastställa riktlinjer i enlighet med **bilaga 1, N4a17E04**.

Nr 28

Geta jaktvårdsförenings anhållan om viltvårdsprojektets

bidrag år 2017.

ÅLR 2017/3199

64 N4a

Beslöts bevilja Geta jaktvårdsförening 1.572,72 euro i bidrag för viltvårdsprojekt år 2017.

Bidraget påföres 590309 65000 604010 5016.

Nr 29

Eckerö jaktvårdsförenings anhållan om viltvårdsprojektets

bidrag år 2017.

ÅLR 2017/3281

65 N4a

Beslöts bevilja Eckerö jaktvårdsförening 1.572,72 euro i bidrag för viltvårdsprojekt år 2017.

Bidraget påföres 590309 65000 604010 5016.

Nr 30

Sunds jaktvårdsförenings anhållan om viltvårdsprojektets

bidrag år 2017.

ÅLR 2017/3291

66 N4a

Beslöts bevilja Sunds jaktvårdsförening 1.890,00 euro i bidrag för viltvårdsprojekt år 2017.

Bidraget påföres 590309 65000 604010 5016.

Nr 31

Brändö jaktvårdsförenings anhållan om viltvårdsprojektets bidrag år 2017.

ÅLR 2017/3735

67 N4a

Beslöts bevilja Brändö jaktvårdsförening 1.204,36 euro i bidrag för viltvårdsprojekt år 2017.

Bidraget påföres 590309 65000 604010 5016.

Nr 32

Finströms jaktvårdsförenings anhållan om viltvårdsprojektets bidrag år 2017.

ÅLR 2017/4919

68 N4a

Beslöts bevilja Finströms jaktvårdsförening 1.455,00 euro i bidrag för viltvårdsprojekt år 2017.

Bidraget påföres 590309 65000 604010 5016.

Nr 33

Föglö jaktvårdsförenings anhållan om viltvårdsprojektets bidrag år 2017.

ÅLR 2017/4935

69 N4a

Beslöts bevilja Föglö jaktvårdsförening 1.830,00 euro i bidrag för viltvårdsprojekt år 2017.

Bidraget påföres 590309 65000 604010 5016.

Riktlinjer för skyddsjakt på storskarv år 2017

För att förhindra allvarlig skada på fiske, vatten och skog förorsakade av storskarv, kan landskapsregeringen bevilja tillstånd till skyddsjakt i enlighet med dessa riktlinjer under perioden 20.6.2017–31.1.2018. Ett tillstånd förutsätter att det inte finns någon annan lämplig lösning än jakt och att upprätthållandet av artens bevarandestatus inte försvåras. Antalet fällda skarvar skall utan dröjsmål genom telefonsamtal eller på annat föreskrivet sätt meddelas landskapsregeringen. Landskapsregeringen avlyser jakten om situationen för skarven kräver det.

VILLKOR FÖR SKYDDSJAKTEN

Med stöd av 28 § 3) jaktlagen för landskapet Åland (1985:31) ändrad genom (2011/81) kan landskapsregeringen bevilja sökande personliga tillstånd att jaga storskarv samt underarten mellanskarv, nedan kallade skarv, enligt följande:

- Skyddsjakten får bedrivas, i syfte att förhindra allvarlig skada för fiskerinäringen, där tillståndsinnehavaren kan påvisa jakträtt och ett skyddsbehov.
- Tillståndsinnehavare skall inneha åländskt jaktkort, ha jakträtt på område där jakt bedrivs samt i övrigt följa jaktlagen för landskapet Åland (1985:31).
- Jakt från stillaliggande båt är tillåten. Efterföljsjakt eller jakt från båt i rörelse är inte tillåten förutom vid avlivning av skadskjuten fågel.
- Tillståndsinnehavaren är redovisningsskyldig för resultatet av skyddsjakten.
- Skjutvapen får användas i enlighet med § 5 och § 7 landskapsförordningen om jakt (ÅFS 2006/70), dvs. samma vapentyper som vid jakt på t ex sjöfågel. Förbjudna är fångstmetoder i enlighet med § 47 jaktlagen för landskapet Åland (1985:31) samt EU:s fågeldirektivs artikel 8.1.
- Tillstånd kan återtas med omedelbar verkan om situationen för skarven kräver det eller om kriterierna för jakten inte följs.
- Under tiden 20.6–31.7 får skyddsjakten endast bedrivas inom 300 meter från, en registrerad yrkesfiskares, fiskeredskap så som nät, ryssjor, fällor. Dessutom får jakt ske inom 300 meter från prägling- och odlingskassar samt övriga skyddsobjekt av personer med jakträtt på området. Övriga skyddsobjekt kan t ex. vara skyddsjakt i anslutning till att sättfisk släppts. Under samma period är jakt inte tillåtet närmare än 300 meter från skarvkolonier/häckningsskar på grund av etiska skäl, men även på grund av ett sådant förfarande kan få oönskad expansion av skarvens utbredning. Under denna period är jakt med användande av lockbulvaner inte tillåten.

TILLVARATAGNING AV FÄLLD SKARV

Ätligt vilt som fällts under jakt skall i enlighet med 53 § jaktlagen för landskapet Åland (1985:31) tillvaratas och användas. Landskapsregeringen vill särskilt belysa att skarv är en ätbar fågel och skall i möjligaste mån användas och tillvaratas som en sådan. Landskapsregeringen vill dock uppmärksamma på att det vid provtagningar på skarv fällda på Åland har visat sig finnas något höga värden av tungmetallerna kadmium, bly och kvicksilver i lever och njurar. Dessa organ rekommenderas därmed inte till föda. Halterna i skarvens kött har inte mätts men värdena antas ligga betydligt lägre än i lever och njure och köttet kan enligt Livsmedelssäkerhetsverket (EVIRA) konsumeras i måttliga mängder.

REDOVISNING

Tillståndsinnehavare är redovisningsskyldiga till landskapsregeringen. Rapportering av fälld skarv skall ske utan dröjsmål (dock senast kl. 23.00 samma dygn som fågeln fällts) till landskapsregeringen på telefonnummer 018-25 322 (telefonsvarare) eller via landskapsregeringens hemsida, www.regeringen.ax/miljo-natur/jakt-viltvard/jakttillstand Under kontorstid går det även bra att direkt kontakta jaktförvaltningen på telefonnummer 018-25 000.

Vid telefonrapporteringen skall följande uppgifter redovisas:

1. Tillståndsinnehavarens namn och jägarnummer
2. Telefonnummer
3. Datum, klockslag och plats där skyddsjakt bedrevs
4. Antalet skarvar som fälldes.

UPPGIFTER OM SKARVEN

Andra lämpliga lösningar än skyddsjakt

Det åländska fisket bedrivs i huvudsak med bottengarn på relativt grunt vatten. Dessa nät är lätta för skarvarna att vittja, vilket medfört stora problem för yrkesfiskarna. Problemen är främst skador på fisk och redskap, uppäten fisk samt att fisken skräms från fiskeplatserna.

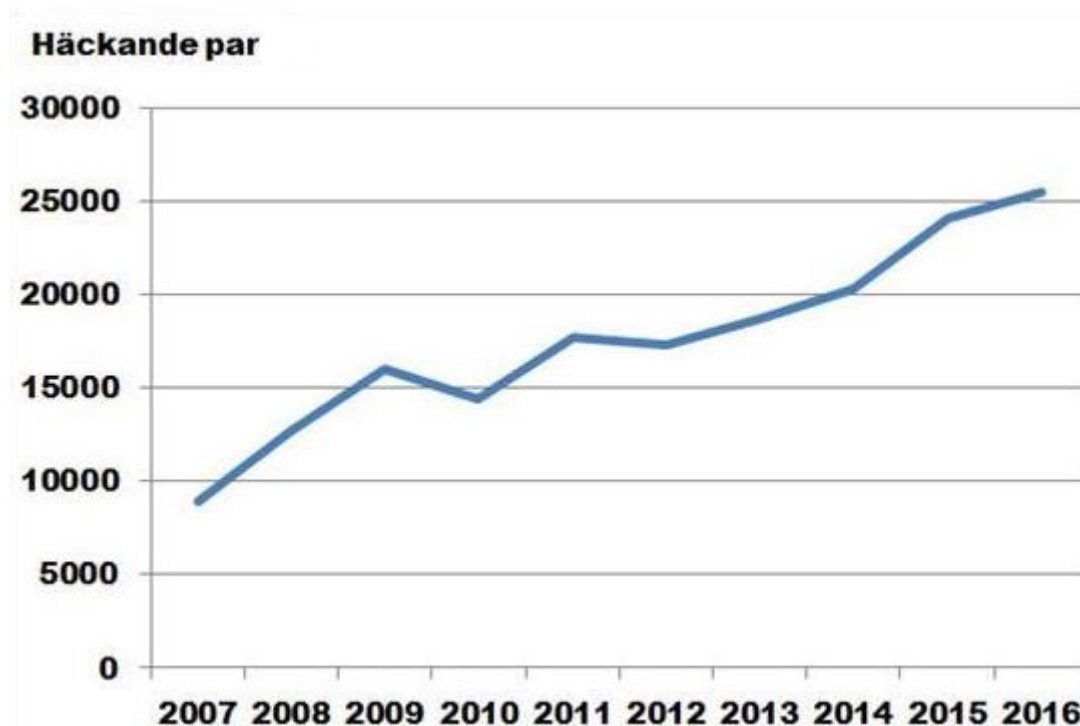

Bild av skarvättna sikar (*Coregonus lavaretus*), Åland september 2009.

Alternativa tekniska skyddsmetoder saknas i dagsläget för dessa fiskeredskap. Denna uppfattning delas med svenska myndigheter vilka har en flerårig erfarenhet av skarvproblemet. Landskapsregeringen konstaterade år 2003 i "Handlingsplan för hantering av skarvbeståndet i landskapet"¹ att skarven vid den tidpunkten inte förorsakade någon allvarlig skada för yrkesfisket. I handlingsplanen konstaterades dock att om skarvpopulationen visar tendens till en mycket snabb ökning i kombination med att det uppstår problem i samband med yrkesfiske, kan skyddsjakt övervägas.

¹ Handlingsplan för hantering av skarvbeståndet i landskapet, Åländsk utredningsserie 2003:1

Skarvpopulationen har under de senaste åren ökat mycket snabbt. Vid tidpunkten då handlingsplanen författades uppgick det finska häckningsbeståndet till cirka 1 400 häckande par och i dagsläget är antalet häckande par i Finland 25 500².

Uppgifter om antalet häckande par i Finland. Källa: Finlands miljöcentral SYKE.³

Den totala östersjöpopulationen uppgick år 2012 till 167 700 häckande par⁴. Med beaktande av att skarvarna börjar häcka när de är 2-3 år gamla samt att de i genomsnitt får 1-3 ungar per häckande par⁵, är sommarpopulationen avsevärt högre. Vid uppskattningar av det totala antalet fåglar i sommarpopulation används en omräkningsfaktor av 4,7–5,2 individer per par⁶, vilket innebär att Östersjöns sommarpopulation uppgår till omkring 800 000 individer. Åland ligger mitt i utbredningsområdet och en stor del av de finska och svenska populationerna befinner sig därför här under delar av året. För Ålands del är det inte häckningsbeståndet som för närvarande utgör störst problem för yrkesfiskarna, utan de fåglar som uppehåller sig här under sommaren och hösten. Troligen är det till största del ungfåglar och fåglar som redan har häckat klart eller avstått från häckning. Återfynd av ringmärkta skarvar visar att årsungar av skarv från kolonier i både Finland och Sverige befinner sig i Åländska vatten redan från början av augusti.

Det är den extremt snabba populationsökningen som är grunden till dagens skadesituation. År 2003, då handlingsplanen för hantering av skarvbeståndet i landskapet togs fram, fanns i princip inte några skador av skarv. Problemet är att en stor del av påverkan är svår att verifiera då skadorna är dolda i form av bortskrämda och uppättna fiskar. Det torde dock stå utom alla tvivel

² Uppgifter från Finlands miljöcentral SYKE, 2016. http://www.syke.fi/sv-FI/SYKE_Info/Finlands_storskarvsbestand_vaxte_endast_%2839950%29

³ Uppgifter från Finlands miljöcentral SYKE, 2016. http://www.syke.fi/sv-FI/SYKE_Info/Finlands_storskarvsbestand_vaxte_endast_%2839950%29

⁴ Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., David N. Carss & van Eerden, M.R. (eds.) 2014. Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012/2013. IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. - Scientific Report from DCE – Danish Centre for Environment and Energy No. 99, 224 pp. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>

⁵ Förvaltningsplan för mellanskarv och storskarv, Rapport nr 5261, Naturvårdsverket, Sverige.

⁶ Förvaltningsplan för mellanskarv och storskarv, Rapport nr 5261, Naturvårdsverket, Sverige.

att skarven hotar återväxten hos ekonomiskt viktiga fiskbestånd och att skadan är att betrakta som allvarlig.

Maginnehåll från en skjuten skarv, 9 st. abborrar (*Perca fluviatilis*). Åland, oktober 2009.

På Åland satsas stora resurser på fiskevårdande åtgärder. Under våren och hösten sätts årligen ca 2,5 miljoner fisk och fiskyngel ut i havet. En tid efter utsättningen kan dessa fiskar uppehålla sig inom ett mycket begränsat område och utgör således lätta byten för skarvarna.

Häckningsantal

Häckningsförsök av skarv har i allmänhet misslyckats och sommaren 2015 observerades inga bon⁷. Havsörn kan försämra eller förhindra skarvens häckning⁸ och det är förmodligen på grund av Ålands täta havsörnsbestånd som skarvarna inte lyckas fullfölja häckningsförsök och överger tilltänkta häckningsplatser.

Skador på fiske förorsakade av skarv

Åland har i dagsläget inte resurser eller administration för någon egen viltforskning. Därmed har inga vetenskapliga undersökningar gjorts lokalt för att riskbedöma allvaret i de skador som skarven förorsakar. Däremot kan man konstatera att skarvens skador är väl kända från många andra medlemsländer. Speciellt Danmark, Sverige och Finland har en liknande situation som Åland när det gäller problem med skarv. Eftersom det till stor del är samma skarvpopulation som uppehåller sig på Åland under delar av året anser landskapsregeringen att resultatet från dessa undersökningar även kan användas för att belysa skadeverkningarna för Åland.

Två av de mest betydelsefulla fiskarterna för det småskaliga yrkes- och binäringsfisket på Åland är abborre och gös⁹. En undersökning från Skärgårdshavet visade att skarvens predation hade potential att påverka fångsterna av dessa arter och därmed lönsamheten i fisket. Undersökningen visade att gösen och abborren utgjorde mellan 0,04 – 10 % och 21 – 43 % respektive av skarvens föda¹⁰. Också i andra studier har man konstaterat att abborren är mest sårbar för skarvens

⁷ Uppgifter från Finlands miljöcentral SYKE, 2016. http://www.syke.fi/sv-FI/SYKE_Info/Finlands_storskarvsbestand_vaxte_endast_%2839950%29

⁸ Uppgifter från Finlands miljöcentral SYKE, 2016. http://www.syke.fi/sv-FI/SYKE_Info/Finlands_storskarvsbestand_vaxte_endast_%2839950%29

⁹ ÅSUB. 2015. Fiskets avkastning 2004-2014.

¹⁰ Salmi, A.J., Auvinen, H., Raitaniemi, J., Kurkilahti, M., Lilja, J. & Maikola, R. 2015. Perch (*Perca fluviatilis*) and pikeperch (*Sander lucioperca*) in the diet of the great cormorant (*Phalacrocorax carbo*) and effects on catches in the Archipelago Sea, Southwest coast of Finland. *Fisheries Research* 164:26-34

predation¹¹. För abborrfiskets del har påverkan bedömts vara en försämrad fångst i storleksordningen 13 – 34 %¹². En nyligen publicerad doktorsavhandling drar, efter en omfattande litteraturstudie av publicerad vetenskap om skarvens påverkan på fisk och fiske, slutsatsen att skarven generellt har en negativ effekt på fiskbestånden och att åtgärder för att minska skarvarnas predation generellt har en positiv effekt¹³.

Avlysning av jakten

Eftersom skarven är en art som är väl belyst över hela Europa så följer landskapsregeringen med utvecklingen hos arten i form av numerär och status. Skulle något oväntat uppstå eller om skarven skulle minska kraftigt och behöva ett strängare skydd för att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus kan landskapsregeringen stoppa skyddsjakten. Arten har ökat kraftigt under 2000-talet och har en mycket gynnsam bevarandestatus, vilket innebär att den skydds jakt som bedrivs på Åland inte på något sätt äventyrar populationen.

¹¹ Östman, Ö., Bergenius, M., Boström, M.K. & Lunneryd, S-G. 2012. Do cormorant colonies affect local fish communities in the Baltic Sea? *Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences* 69(6): 1047-1055

¹² Östman, Ö., Boström M.K., Bergström, U., Andersson, J. & Lunneryd, S-G. 2013. Estimating Competition between Wildlife and Humans – A Case of Cormorants and Coastal Fisheries in the Baltic Sea. *PLoS ONE* 8(12): e83763. doi:10.1371/journal.pone.0083763

¹³ Ovegård, Maria (2017). The interactions between cormorants and wild fish populations. Diss. (sammanfattning/summary) Uppsala : Sveriges lantbruksuniv., Acta Universitatis agriculturae Sueciae, 1652-6880 ; 2017:12